

Η ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

Ὁ ἑορτασμός ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἑκατὸν ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐλευσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα τοῦ γενάρχου τοῦ Βασιλεύοντος Οἴκου ἔδωκε τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν νὰ ἐκδηλώσῃ πρὸς αὐτὸν τὰ βαθύτατα αἰσθήματά του ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως.

Ὁ νεαρὸς πρίγκιψ Χριστιανὸς Γουλιέλμος Φερδινάνδος Ἀδόλφος Γεώργιος τῆς Δανίας, ἀναγορευθεὶς Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ὡς Γεώργιος Α' καὶ ἐρχόμενος εἰς τὴν Ἑλλάδα, δὲν ἔφερε μαζί του μόνον τὴν Ἐπτάνησον· ἔφερεν ἐπίσης καὶ ἓν νέον πνεῦμα, χάρις εἰς τὸ ὁποῖον ἐξησφαλίσθη μεγαλυτέρα θεληματικότης καὶ αὐτοπεποιθήσις εἰς τὴν ἐθνικὴν πολιτικὴν καὶ οἰκονομικὴν ζωὴν

τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ διαρρεύσασα ἑκατονταετία, μεστὴ ἀποφασιστικῶν διὰ τὴν διαμόρφωσιν τοῦ Νεωτέρου Ἑλληνικοῦ ἔθνους γεγονότων, εἶναι διαποτισμένη μὲ τὴν ἀγάπην τῶν Βασιλέων του. Ἡ συμπαράστασις τῆς Βασιλευούσης Δυναστείας εἰς τοὺς ἀγῶνας τῶν Ἑλλήνων καὶ ἡ ἄσκησις τῆς καθοδηγητικῆς τῆς ἀποστολῆς εἰς κρισίμους ὥρας ἀλλὰ καὶ εἰς εἰρηνικὰς περιόδους συνήνωσαν Λαὸν καὶ Βασιλέα εἰς κοινὴν μοῖραν. Εἰς στιγμὰς φωτεινῶν ἐξάρσεων τοῦ ἔθνους, εἰς στιγμὰς πόνου καὶ δυστυχίας τὸ Στέμμα ἐστάθη Σύμβολον, πρὸς τὸ ὁποῖον ἀπέβλεπον μετ' ἐλπίδος καὶ ἐμπιστοσύνης οἱ Ἕλληνες.